

James ਯਾਕੂਬ ਦੀ ਖੱਤਰੀ

ਭੂਮਿਕਾ

ਯਾਕੂਬ ਦੀ ਖੱਤਰੀ ਵਿਗਰਿਰ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਸੰਗ੍ਰਿਹ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਸਾਰੇ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਵਿੱਚ ਤਿੱਤਰ-ਬਿੱਤਰ ਹੋ ਕੇ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਲਈ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ । ਲੇਖਕ ਮਸੀਹੀ ਆਚਾਰ ਵਿਗਰ ਅਤੇ ਚਾਲ-ਚੱਲਣ ਦੇ ਲਈ ਵਿਗਰਿਰ ਗਿਆਨ ਦੇ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪੁਸਤਕਤ ਰਚਦਾ ਹੈ । ਉਹ ਆਲੰਗ-ਆਲੰਗ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਉੱਤੇ ਮਸੀਹੀ ਦਿਸਟੀਰੇਟ ਦੇ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰ ਰਚਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਆਮੀਰੀ ਅਤੇ ਗਰੀਬੀ, ਪਰੀਖਿਆ, ਚੰਗਾ ਚਾਲ-ਚੱਲਣ, ਤੇਬਾ, ਖੱਖਪਾਤ, ਵਿਸਵਾਸ ਅਤੇ ਆਮਲ, ਜੀਭ ਦਾ ਪੁਰਯੋਗ, ਬੁੱਧਿਮਾਨੀ, ਲੜਾਈ-ਝਗੜਾ, ਅਮੰਡ ਅਤੇ ਦੀਨਤਾ, ਦੁਸਰਿਆਂ ਉੱਤੇ ਦੋਸ਼ ਲਾਉਣਾ, ਸੇਖੀ ਮਾਰਨਾ, ਯੀਰਜ ਰਚਨਾ, ਅਤੇ ਪੁਰਾਰਥਨਾ ਰਚਨਾ ।

ਇਹ ਖੱਤਰੀ ਮਸੀਹੀਆਤ ਦਾ ਖਾਲਣ ਦੇ ਰਚਨ ਦੇ ਲਈ ਵਿਸਵਾਸ ਦੇ ਨਾਲ ਆਮਲ ਰਚਨ ਉੱਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ।

ਰੂਪ-ਰੇਖਾ:

ਭੂਮਿਕਾ 1:1

ਵਿਸਵਾਸ ਅਤੇ ਬੁੱਧੀਮਾਨੀ 1:2-8

ਗਰੀਬੀ ਅਤੇ ਪਨ ਦੌਲਤ 1:9-11

ਪੁਰਖ ਅਤੇ ਲਾਲਸਾ 1:12-18

ਸੁਣਨਾ ਅਤੇ ਰਚਨਾ 1:19-27

ਖੱਖਪਾਤ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਚਿਤਾਵਨੀ 2:1-13

ਵਿਸਵਾਸ ਅਤੇ ਆਮਲ 2:14-26

ਮਸੀਹੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਜੀਭ 3:1-18

ਮਸੀਹੀ ਅਤੇ ਸੰਸਾਰ 4:1 - 5:6

ਆਲੰਗ-ਆਲੰਗ ਨਿਰਦੇਸ਼ 5:7-20

ਨਮਸਕਾਰ

? ਪਰਮੇਸੁਰ ਅਤੇ ਪੁਰਭੂ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਦਾਸ ਯਾਕੂਬ ਦੇ ਵੱਲੋਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਘਾਰਾਂ ਗੋਤਾਂ ਨੂੰ ਜਿਹੜੇ ਸੰਸਾਰ ਭਰ ਵਿੱਚ ਖਿੰਡੇ ਹੋਏ ਹਨ; ਸੁੱਖ ਮਾਤੀ ਹੋਵੇ ।

ਪਰੀਖਿਆਵਾਂ ਅਤੇ ਪੁਰਤਾਵੇ

੨ ਜੇ ਮੇਰੇ ਭਰਾਵੇ, ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਭਾਂਤ-ਭਾਂਤ ਦੇ ਖਰਤਾਵਿਆਂ ਵਿੱਚ ਖੜੇ ਤਾਂ ਇਹ ਨੂੰ ਖੁਰੇ ਆਨੰਦ ਦੀ ਗੱਲ ਮਸਝੇ । ੩ ਕਿਉਂ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੀ ਧਰੀਖਿਆ ਧੀਰਜ ਨੂੰ ਧੈਂਦਾ ਕਰਦੀ ਹੈ । ੪ ਅਤੇ ਧੀਰਜ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਕੰਮ ਖੁਰਾ ਕਰ ਲੈਣ ਦੇਵੇ ਤਾਂ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਸਿੱਧ ਅਤੇ ਸੰਖੁਰਨ ਹੋ ਜਾਵੋ ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿਸੇ ਗੱਲ ਦਾ ਖਾਟਾ ਨਾ ਹੋਵੇ । ੫ ਖਰ ਜੇ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਬੁੱਧ ਦਾ ਖਾਟਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਉਹ ਖਰਮੇਸੁਰ ਕੋਲੋਂ ਮੰਗੇ, ਜਿਹੜਾ ਉਹਨਾਂ ਮਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਦਿਲ ਦੇ ਨਾਲ ਬਿਨਹਾਂ ਉਲਾਂਭੇ ਦੇ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜਿਹੜੇ ਉਸ ਕੋਲੋਂ ਮੰਗਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਹ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ । ੬ ਖਰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾਲ ਮੰਗੇ, ਅਤੇ ਕੁੱਝ ਭਰਮ ਨਾ ਕਰੋ, ਕਿਉਂ ਜੇ ਭਰਮ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਮਰੁੱਦਰ ਦੀ ਲਹਿਰ ਵਰਗਾ ਹੈ ਜਿਹੜੀ ਹਵਾ ਦੇ ਨਾਲ ਵਗਦੀ ਅਤੇ ਉੱਛਲਦੀ ਹੈ । ੭ ਅਜਿਹਾ ਮਨੁੱਖ ਇਹ ਨਾ ਸਮਝੇ ਕਿ ਖਰਬੂ ਦੇ ਕੋਲੋਂ ਮੈਂ ਨੂੰ ਕੁੱਝ ਮਿਲੇਗਾ । ੮ ਉਹ ਦੁਚਿੱਤਾ ਮਨੁੱਖ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਮਾਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਵਿੱਚ ਚੰਚਲ ਹੈ । ੯ ਖਰ ਉਹ ਭਰਾ ਜਿਹੜਾ ਦੀਨ ਹੈ, ਆਪਣੀ ਉੱਚੀ ਖਦਵੀ ਉੱਤੇ ਅਭਮਾਨ ਕਰੇ, ੧੦ ਇਸ ਲਈ ਯਨਵਾਨ ਆਪਣੀ ਨੀਵੀਂ ਖਦਵੀ ਉੱਤੇ ਅਭਮਾਨ ਕਰੇ ਇਸ ਲਈ ਜੇ ਉਹ ਘਾਹ ਦੇ ਫੁੱਲ ਵਾਂਗੂੰ ਜਾਂਦਾ ਰਹੇਗਾ । ੧੧ ਕਿਉਂ ਜੇ ਸੁਰਜ ਚੜ੍ਹਦਿਆਂ ਹੀ ਤੇਜ ਯੁੱਧ ਖੈਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਘਾਹ ਨੂੰ ਸੁਕਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਦਾ ਫੁੱਲ ਵੀ ਝੜ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਦੇ ਰੂਖ ਦੀ ਸੁੰਦਰਤਾ ਨਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਂਦੀ । ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਯਨਵਾਨ ਵੀ ਆਪਣੀਆਂ ਚਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਕੁਮਲਾ ਜਾਵੇਗਾ । ੧੨ ਯੰਨ ਹੈ ਉਹ ਮਨੁੱਖ ਜਿਹੜਾ ਖਰਤਾਵੇ ਨੂੰ ਸਹਿ ਲੈਂਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਜੇ ਉਹ ਖਰਾ ਨਿੱਕਲਿਆ ਤਾਂ ਉਹ ਨੂੰ ਜੀਵਨ ਦਾ ਉਹ ਮੁਕਟ ਖਰਾਖਤ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਸ ਦਾ ਖਰਬੂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਖਿਆਲ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨਾਲ ਵਾਇਦਾ ਕੀਤਾ ਹੈ । ੧੩ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਖਰਤਾਵਿਆਂ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਉਹ ਇਹ ਨਾ ਆਖੇ ਕਿ ਮੈਂ ਖਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਵੱਲੋਂ ਖਰਤਾਵਿਆਂ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ, ਕਿਉਂ ਜੇ ਖਰਮੇਸੁਰ ਬੁਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਨਾਲ ਖਰਤਾਵਿਆਂ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਹ ਆਖ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਬੁਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਨਾਲ ਖਰਤਾਉਂਦਾ ਹੈ । ੧੪ ਖਰ ਹਰ ਇੱਕ ਮਨੁੱਖ ਆਪਣੀਆਂ ਹੀ ਰਾਮਨਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਫਸ ਕੇ ਖਰਤਾਵੇ ਵਿੱਚ ਖੈਂਦਾ ਹੈ । ੧੫ ਫੇਰ ਰਾਮਨਾ ਗਰਭਵਤੀ ਹੋ ਕੇ ਖਾਖ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਖਾਖ ਜਦੋਂ ਵੱਧ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਮੌਤ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੰਦਾ ਹੈ । ੧੬ ਜੇ ਮੇਰੇ ਖਿਆਲੇ ਭਰਾਵੇ, ਯੇਥਾ ਨਾ ਖਾਓ । ੧੭ ਕਿਉਂਕਿ ਹਰ ਇੱਕ ਚੰਗਾ ਦਾਨ ਅਤੇ ਹਰ ਇੱਕ ਸੰਖੁਰਨ ਵਰਦਾਨ ਉਤਾਹਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਤਾਂ ਦੇ ਖਿਤਾ ਵੱਲੋਂ ਮਿਲਦਾ ਹੈ, ਜਿਹ ਦੇ ਵਿੱਚ ਨਾ ਤਾਂ ਕੋਈ ਬਦਲਾਵ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਨਾ ਅਦਲ-ਬਦਲ ਦੇ ਕਾਰਨ ਖਰਛਾਵਾਂ ਖੈਂਦਾ ਹੈ । ੧੮ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਹੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਮਾਨੂੰ

ਮਚਿਆਈ ਦੇ ਬਚਨ ਨਾਲ ਜਨਮ ਦਿੱਤਾ ਤਾਂ ਜੋ ਅਸੀਂ ਉਹ ਦੀਆਂ ਰਚਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਖਹਿਲੇ ਫਲ ਜਿਹੇ ਹੋਈਏ ।

ਸੁਣਨਾ ਅਤੇ ਰਚਨਾ

੧੯ ਜੇ ਮੇਰੇ ਖਿਆਲੇ ਭਰਾਵੇ, ਇਹ ਗੱਲ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣ ਲਵੋ ਕਿ ਹਰੇਕ ਮਨੁੱਖ ਸੁਣਨ ਵਿੱਚ ਤੇਜ਼ ਅਤੇ ਬੇਲਣ ਵਿੱਚ ਧੀਮਾ ਅਤੇ ਰੁਝੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਧੀਮਾ ਹੋਵੇ । ੨੦ ਕਿਉਂ ਜੋ ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਰੁਝੇ ਖਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਯਾਰਮਿਰਤਾ ਦਾ ਰੰਮ ਨਹੀਂ ਰਚਦਾ । ੨੧ ਇਸ ਲਈ ਤੁਸੀਂ ਹਰ ਖਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਗੰਦ-ਮੰਦ ਅਤੇ ਵੈਰ-ਵਿਰੋਧ ਨੂੰ ਦੂਰ ਰਚੋ, ਉਸ ਧੀਜੇ ਹੋਏ ਬਚਨ ਨੂੰ ਜਿਹੜਾ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਜਾਨਾਂ ਨੂੰ ਬਚਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਨਮਰਤਾ ਨਾਲ ਰਬੂਲ ਰਚ ਲਵੋ । ੨੨ ਖਰ ਬਚਨ ਉੱਤੇ ਅਮਲ ਰਚਨ ਵਾਲੇ ਬਣੋ ਅਤੇ ਆਖਣੇ ਆਖ ਨੂੰ ਯੋਖਾ ਦੇ ਕੇ ਕੇਵਲ ਸੁਣਨ ਵਾਲੇ ਹੀ ਨਾ ਹੋਵੋ । ੨੩ ਕਿਉਂਕਿ ਜੇ ਕੋਈ ਬਚਨ ਦਾ ਸੁਣਨ ਵਾਲਾ ਹੀ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਉਸ ਉੱਤੇ ਅਮਲ ਰਚਨ ਵਾਲਾ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਤਾਂ ਉਹ ਉਸ ਮਨੁੱਖ ਵਰਗਾ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਆਖਣੇ ਅਮਲੀ ਸਰੂਪ ਨੂੰ ਮੀਮੇ ਵਿੱਚ ਵੇਖਦਾ ਹੈ । ੨੪ ਅਤੇ ਆਖਣੇ ਆਖ ਨੂੰ ਵੇਖ ਕੇ ਚਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸੇ ਵੇਲੇ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿਹੋ ਜਿਹਾ ਮੀ । ੨੫ ਖਰ ਜਿਹੜਾ ਇਨਮਾਨ ਅਜ਼ਾਦੀ ਦੀ ਸੰਯੁਕਤ ਬਿਵਸਥਾ ਉੱਤੇ ਗੌਰ ਨਾਲ ਖਿਆਲ ਰਚਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਆਖਣੇ ਰੰਮ ਵਿੱਚ ਇਸ ਲਈ ਯੰਨ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਸੁਣ ਕੇ ਭੁੱਲਦਾ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਅਮਲ ਰਚਦਾ ਹੈ । ੨੬ ਜੇ ਕੋਈ ਆਖਣੇ ਆਖ ਨੂੰ ਭਗਤੀ ਰਚਨ ਵਾਲਾ ਸਮਝੇ ਅਤੇ ਆਖਣੀ ਜੀਭ ਨੂੰ ਲਗਾਮ ਨਾ ਦੇਵੇ ਸਗੋਂ ਆਖਣੇ ਹੀ ਦਿਲ ਨੂੰ ਯੋਖਾ ਦੇਵੇ ਤਾਂ ਉਸ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਭਗਤੀ ਵਿਅਰਥ ਹੈ । ੨੭ ਸਾਡੇ ਖਰਮੇਸੁਰ ਅਤੇ ਖਿਤਾ ਦੇ ਯੋਗੇ ਸੁੱਧ ਅਤੇ ਨਿਰਮਲ ਭਗਤੀ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਨਾਥਾਂ ਅਤੇ ਵਿਧਵਾਂ ਦੀ ਉਨਹਾਂ ਦੀਆਂ ਰਸਟਾਂ ਦੇ ਵੇਲੇ ਸੁੱਧ ਲੈਣੀ ਅਤੇ ਆਖਣੇ ਆਖ ਨੂੰ ਸੰਸਾਰ ਤੋਂ ਬੇਦਾਗ ਰੱਖਣਾ ।

੨

ਖੱਖਯਾਤ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਚਿਤਾਵਨੀ

੧ ਜੇ ਮੇਰੇ ਭਰਾਵੇ, ਸਾਡੇ ਖਰਤਾਖਵਾਨ ਖਰਭੂ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਉੱਤੇ ਤੁਹਾਡਾ ਵਿਸਵਾਸ ਕਿਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਖੱਖਯਾਤ ਨਾਲ ਨਾ ਹੋਵੇ । ੨ ਕਿਉਂਕਿ ਜੇ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਸੋਨੇ ਦੀ ਅੰਗੂਠੀ ਅਤੇ ਸੁੰਦਰ ਬਸਤਰ ਖਾ ਕੇ ਤੁਹਾਡੀ ਸਭਾ ਵਿੱਚ ਆਵੇ ਅਤੇ ਇੱਕ ਗਰੀਬ ਵੀ ਮੈਲੇ ਬਸਤਰ ਖਾ ਕੇ ਆਵੇ, ੩ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਸੁੰਦਰ ਬਸਤਰਾਂ ਵਾਲੇ ਦਾ ਲਿਗਾਜ਼ ਕਰੋ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕਰੋ, ਇੱਥੇ ਚੰਗੀ ਥਾਂ ਆ ਕੇ ਬੈਠ ਅਤੇ ਉਸ ਗਰੀਬ ਨੂੰ ਕਰੋ ਕਿ ਤੂੰ ਇੱਥੇ ਖੜ੍ਹਾ ਰਹਿ, ਜਾ ਮੇਰੇ ਖੈਰ ਰੱਖਣ ਦੀ ਚੌਕੀ ਕੋਲ

ਬੈਠ । ੪ ਤਾਂ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣਿਆਂ ਮਨਾਂ ਵਿੱਚ ਭੇਦਭਾਵ ਨਹੀਂ ਵੀਤਾ ਅਤੇ ਬੁਰਿਆਈ ਮੋਚਣ ਵਾਲੇ ਨਿਆਈਂ ਨਹੀਂ ਬਣੇ ? ੫ ਜੇ ਮੇਰੇ ਖਿਆਰੇ ਭਰਾਵੇ, ਸੁਣੋ ਵੀ ਖਰਮੇਸੁਰ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਚੁਣਿਆ ਜਿਹੜੇ ਸੰਸਾਰ ਦੀ ਵੱਲੋਂ ਗਰੀਬ ਹਨ ਤਾਂ ਜੇ ਉਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਵਿੱਚ ਯਾਤੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਰਾਜ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਹੋਣ ਜਿਸ ਦਾ ਵਾਇਦਾ ਉਹ ਨੇ ਆਪਣੇ ਖਿਆਰ ਰਚਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ? ੬ ਖਰ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਗਰੀਬ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਵੀਤਾ ! ਭਲਾ, ਯਨਵਾਨ ਤੁਹਾਡੇ ਉੱਤੇ ਜ਼ੁਲਮ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ? ਅਤੇ ਆਖੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਖਿੱਚ ਕੇ ਨਹੀਂ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ? ੭ ਭਲਾ, ਯਨਵਾਨ ਉਸ ਉੱਤਮ ਨਾਮ ਦੀ ਨਿੰਦਿਆ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਜਿਸ ਤੋਂ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣੇ ਜਾਂਦੇ ਹੋ ? ੮ ਖਰ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਮਾਗੀ ਗੁਰਮ ਨੂੰ ਖੁਰਾ ਕਰਦੇ ਹੋ ਜਿਵੇਂ ਖਵਿੱਤਰ ਗਰੰਥ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਹੈ, ਕਿ ਤੂੰ ਆਪਣੇ ਗੁਆਂਢੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਜਿਹਾ ਖਿਆਰ ਕਰ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਭਲਾ ਕਰਦੇ ਹੋ । ੯ ਖਰ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਖੱਖਯਾਤ ਕਰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਖਾਥ ਕਰਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਬਣ ਕੇ ਬਿਵਸਥਾ ਤੋਂ ਦੋਸੀ ਟੁਕੜਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹੋ । ੧੦ ਜੇ ਕੋਈ ਮਾਗੀ ਬਿਵਸਥਾ ਦੀ ਖਾਲਨਾ ਕਰੇ ਖਰ ਇੱਕ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਭੁਲ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਉਹ ਮਾਗੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਵਿੱਚ ਦੋਸੀ ਹੋਇਆ । ੧੧ ਕਿਉਂਕਿ ਜਿਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਵਿਭਚਾਰ ਨਾ ਕਰ, ਉਸ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਕਿ ਖੁਨ ਨਾ ਕਰ । ਮੇ ਜੇ ਤੂੰ ਵਿਭਚਾਰ ਨਾ ਕੀਤਾ ਖਰ ਖੁਨ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਬਿਵਸਥਾ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੋਇਆ । ੧੨ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਚਨ ਬੋਲੋ ਅਤੇ ਕੰਮ ਵੀ ਕਰੋ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਿਆਂ ਅਜ਼ਾਦੀ ਦੀ ਬਿਵਸਥਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੋਣਾ ਹੈ । ੧੩ ਕਿਉਂਕਿ ਜਿਸ ਨੇ ਦੱਸਾ ਨਾ ਕੀਤੀ ਉਸ ਦਾ ਨਿਆਂ ਬਿਨ੍ਹਾਂ ਦੱਸਾ ਤੋਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ । ਦੱਸਾ ਨਿਆਂ ਦੇ ਉੱਤੇ ਜਿੱਤ ਖਾਉਂਦੀ ਹੈ ।

ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਅਤੇ ਅਮਲ

੧੪ ਜੇ ਮੇਰੇ ਭਰਾਵੇ, ਜੇ ਕੋਈ ਆਖੇ ਕਿ ਮੈਂਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੈ, ਖਰ ਉਹ ਅਮਲ ਨਾ ਕਰਦਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਵੀ ਲਾਭ ਹੋਇਆ ? ਭਲਾ, ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਉਸ ਨੂੰ ਬਚਾ ਮਰਦਾ ਹੈ ? ੧੫ ਜੇ ਕੋਈ ਭਾਈ ਜਾਂ ਭੈਣ ਭੋਜਨ ਬਸਤਰ ਅਤੇ ਰੱਜਵੀਂ ਰੋਟੀ ਤੋਂ ਬੁਝਿਆ ਹੋਵੇ । ੧੬ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਖੇ ਕਿ ਸਾਂਤੀ ਨਾਲ ਜਾਓ । ਨਿੱਘੇ ਅਤੇ ਰੱਜੇ ਖੁੱਜੇ ਰਹੋ ਖਰ ਜਿਹੜੀਆਂ ਵਸਤਾਂ ਸਰੀਰ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹਨ ਉਹ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਾ ਦਿੱਤੀਆਂ ਤਾਂ ਵੀ ਲਾਭ ਹੋਇਆ ? ੧੭ ਇਸੇ ਖਰਕਾਰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਜੇ ਅਮਲ ਸਹਿਤ ਨਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਮਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ । ੧੮ ਖਰ ਜੇ ਕੋਈ ਕਰੇ ਕਿ ਤੇਰੇ ਕੋਲ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੈ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਅਮਲ ਹਨ । ਤੂੰ ਆਪਣਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕੰਮਾਂ ਤੋਂ ਬਿਨ੍ਹਾਂ ਮੈਂਨੂੰ ਦਿਖਾ ਅਤੇ ਮੈਂ ਆਪਣਿਆਂ ਕੰਮਾਂ ਨਾਲ ਤੈਨੂੰ ਆਪਣਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦਿਖਾਵਾਂਗਾ । ੧੯ ਤੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦਾ ਹੈਂ

ਰਿ ਘਰਮੇਸੁਰ ਇੱਕ ਹੀ ਹੈ । ਇਹ ਤੂੰ ਚੰਗਾ ਕਰਦਾ ਹੈਂ, ਭੂਤਾਂ ਵੀ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੀਆਂ ਅਤੇ ਕੰਬਦੀਆਂ ਹਨ । ੨੦ ਘਰ ਹੇ ਨਿਕੰਮਿਆ ਮਨੁੱਖਾ, ਕੀ ਤੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਕਿ ਅਮਲਾਂ ਤੋਂ ਬਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਵਿਅਰਥ ਹੈ ? ੨੧ ਕੀ ਸਾਡਾ ਖਿਤਾ ਅਬਰਾਹਾਮ ਅਮਲਾਂ ਨਾਲ ਘਰਮੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਖੁੱਤਰ ਇਸਹਾਰ ਨੂੰ ਜਗਵੇਦੀ ਉੱਤੇ ਚੜ੍ਹਾ ਦਿੱਤਾ ? ੨੨ ਤੂੰ ਵੇਖਦਾ ਹੈਂ ਕਿ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਉਹ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਗੁਣਕਾਰ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਕੰਮਾਂ ਤੋਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਸੰਯੁਕਤ ਹੋਇਆ । ੨੩ ਅਤੇ ਖਵਿੱਤਰ ਗਰੰਥ ਦਾ ਇਹ ਬਚਨ ਯੂਰਾ ਹੋਇਆ ਕਿ ਅਬਰਾਹਾਮ ਨੇ ਘਰਮੇਸੁਰ ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇਹ ਉਹ ਦੇ ਲਈ ਘਰਮਿਕਤਾ ਗਿਣੀ ਗਈ ਅਤੇ ਉਹ ਘਰਮੇਸੁਰ ਦਾ ਮਿੱਤਰ ਅਖਵਾਇਆ । ੨੪ ਤੁਸੀਂ ਵੇਖਦੇ ਹੋ ਕਿ ਮਨੁੱਖ ਕੇਵਲ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾਲ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਕੰਮਾਂ ਨਾਲ ਵੀ ਘਰਮੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ । ੨੫ ਕੀ ਉਸੇ ਹੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੁਹਾਬ ਵੇਸਵਾ ਵੀ ਅਮਲਾਂ ਹੀ ਨਾਲ ਘਰਮੀ ਨਾ ਠਹਿਰਾਈ ਗਈ ਜਦੋਂ ਉਹ ਨੇ ਭੇਤੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਘਰ ਉਤਾਰਿਆ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੂਸਰੇ ਰਾਹ ਵੱਲੋਂ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ? ੨੬ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਰੀਰ ਆਤਮਾ ਤੋਂ ਬਿਨ੍ਹਾਂ ਮੁਰਦਾ ਹੈ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕੰਮਾਂ ਤੋਂ ਬਿਨ੍ਹਾਂ ਮੁਰਦਾ ਹੈ ।

੩

ਜੀਭ ਦੇ ਵੱਸ ਵਿੱਚ ਕਰਨਾ

੧. ਜੇ ਮੇਰੇ ਭਰਾਵੇ, ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਬਹੁਤੇ ਉਪਦੇਸ਼ਕ ਨਾ ਹੋਣ ਕਿਉਂ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਕਿ ਅਸੀਂ ਜਿਹੜੇ ਉਪਦੇਸ਼ਕਾਂ ਜਿੰਨਾਦਾ ਸਜਾ ਯਾਵਾਂਗੇ । ੨ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਬਹੁਤ ਭੁੱਲਣਹਾਰ ਹਾਂ । ਜੇ ਕੋਈ ਬਚਨ ਵਿੱਚ ਨਾ ਭੁੱਲੇ ਤਾਂ ਉਹ ਸਿੱਧ ਇਨਸਾਨ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਵੀ ਲਗਾਮ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ । ੩ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਘੋੜਿਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵੱਸ ਵਿੱਚ ਕਰਨ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਿਆਂ ਮੂੰਹਾਂ ਵਿੱਚ ਲਗਾਮਾਂ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਾਰੇ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਵੀ ਖੋਲ੍ਹ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ । ੪ ਵੇਖੋ, ਜਗਜ਼ ਵੀ ਭਾਵੇਂ ਬਹੁਤ ਵੱਡੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਤੇਜ਼ ਅਨਹੇਰੀਆਂ ਨਾਲ ਚਲਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਵੀ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਪਤਵਾਰ ਨਾਲ ਜਿੱਧਰ ਖਾੜੀ ਦਾ ਜੀ ਕਰੇ ਖੋੜੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ । ੫ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜੀਭ ਵੀ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਅੰਗ ਹੈ ਘਰ ਵੱਡੀਆਂ-ਵੱਡੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਖਾਰਦੀ ਹੈ, ਵੇਖੋ ਕਿੰਨ੍ਹਾਂ ਵੱਡਾ ਜੰਗਲ ਇੱਕ ਨਿੱਕੀ ਜਿਹੀ ਅੱਗ ਨਾਲ ਬਲ ਉੱਠਦਾ ਹੈ ! ੬ ਜੀਭ ਵੀ ਇੱਕ ਅੰਗ ਹੈ ! ਸਾਡਿਆਂ ਅੰਗਾਂ ਵਿੱਚ ਘਾਥ ਦਾ ਜਗਤ ਜੀਭ ਹੈ, ਜਿਹੜੀ ਸਾਰੇ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਦਾਗ ਲਾਉਂਦੀ ਅਤੇ ਜੀਵਨ-ਚੱਕਰ ਨੂੰ ਅੱਗ ਲਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਆਥ ਨਰਕ ਦੀ ਅੱਗ ਤੋਂ ਬਲ ਉੱਠਦੀ ਹੈ ! ੭ ਕਿਉਂਕਿ ਜੰਗਲੀ ਜਾਨਵਰਾਂ ਅਤੇ ਖੰਛੀਆਂ, ਖਿੱਸਰਨ ਵਾਲੇ ਅਤੇ ਜਲ ਜੰਤੂਆਂ ਦੀ ਹਰ

ਇੱਕ ਜਾਤੀ ਮਨੁੱਖ ਜਾਤੀ ਦੇ ਵੱਸ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਮਗੋਂ ਰੀਤੀ ਵੀ ਗਈ ਹੈ । ੮ ਧਰ ਜੀਭ ਨੂੰ ਰੋਈ ਮਨੁੱਖ ਵੱਸ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰਰ ਮਰਦਾ । ਉਹ ਇੱਕ ਚੰਚਲ ਬਲਾ ਹੈ, ਉਹ ਨਾਮ ਰਰਨ ਵਾਲੀ ਜਹਿਰ ਨਾਲ ਭਰੀ ਹੋਈ ਹੈ । ੯ ਉਸੇ ਨਾਲ ਆਮੀਂ ਧਰਭੂ ਆਤੇ ਧਿਤਾ ਨੂੰ ਮੁਬਾਰਕ ਆਖਦੇ ਹਾਂ ਆਤੇ ਉਸੇ ਨਾਲ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਮਰਾਥ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ ਜਿਹੜੇ ਧਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਸਰੂਥ ਉੱਤੇ ਬਣਾਏ ਗਏ ਹਨ । 10 ਇੱਕੋ ਮੂੰਗ ਵਿੱਚੋਂ ਵਡਿਆਈ ਆਤੇ ਮਰਾਥ ਦੋਵੇਂ ਨਿੱਕਲਦੇ ਹਨ ਹੇ ਮੇਰੇ ਭਰਾਵੇ, ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਹੋਈਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ! 11 ਭਲਾ, ਇੱਕੋ ਸੋਤੇ ਦੇ ਮੂੰਗ ਵਿੱਚੋਂ ਮਿੱਠਾ ਆਤੇ ਖਾਰਾ ਖਾਣੀ ਨਿੱਕਲ ਸਰਦਾ ਹੈ ? 12 ਹੇ ਮੇਰੇ ਭਰਾਵੇ, ਰੀ ਇਹ ਹੇ ਮਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹੰਜੀਰ ਦੇ ਬੂਟੇ ਨੂੰ ਜੈਤੂਨ ਦਾ ਫਲ ਜਾਂ ਆਂਗੂਰੀ ਵੇਲ ਨੂੰ ਹੰਜੀਰ ਲੱਗ ਸਰਦੇ ਹਨ ? ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖਾਰੇ ਖਾਣੀ ਵਿੱਚੋਂ ਵੀ ਮਿੱਠਾ ਖਾਣੀ ਨਹੀਂ ਨਿੱਕਲ ਸਰਦਾ ।

ਸਵਰਗੀ ਬੁੱਧੀ

13 ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਬੁੱਧਵਾਨ ਆਤੇ ਸਮਝਦਾਰ ਰੋਣ ਹੈ ? ਜੇ ਆਜਿਹਾ ਹੋਵੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਰੰਮਾਂ ਨੂੰ ਚੰਗੇ ਚਾਲ-ਚਲਣ ਤੋਂ ਉਸ ਨਰਮਾਈ ਨਾਲ ਵਿਖਾਵੇ ਜੋ ਬੁੱਧ ਨਾਲ ਧੈਦਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ । 14 ਧਰ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਖਾਰ ਆਤੇ ਵਿਰੋਧ ਰਰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਸਚਿਆਈ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਮੰਡ ਨਾ ਰਰੋ, ਆਤੇ ਨਾ ਝੂਠ ਬੋਲੋ । 15 ਇਹ ਤਾਂ ਉਹ ਬੁੱਧ ਨਹੀਂ ਜਿਹੜੀ ਉੱਧਰੋਂ ਉੱਤਰਦੀ ਹੈ ਮਗੋਂ ਸੰਸਾਰੀ, ਸਰੀਰਕ ਆਤੇ ਸੈਤਾਨੀ ਹੈ । 16 ਕਿਉਂਕਿ ਜਿੱਥੇ ਈਰਖਾ ਆਤੇ ਵਿਰੋਧ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਉੱਥੇ ਅਮਸਾਣ ਆਤੇ ਹਰ ਧਰਾਰ ਦਾ ਬੁਰਾ ਰੰਮ ਵੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ । 17 ਧਰ ਜਿਹੜੀ ਬੁੱਧ ਉੱਧਰੋਂ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਉਹ ਧਹਿਲਾਂ ਤਾਂ ਧਵਿੱਤਰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਫਿਰ ਮਿਲਣਸਾਰ, ਰੋਮਲ, ਗਠ ਤੋਂ ਰਹਿਤ, ਦਯਾ ਆਤੇ ਚੰਗਿਆਂ ਫਲਾਂ ਨਾਲ ਭਰਧੂਰ, ਧੱਖਧਾਤ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਆਤੇ ਨਿਸਰਧਟ ਹੁੰਦੀ ਹੈ । 18 ਮੇਲ-ਮਿਲਾਧ ਰਰਵਾਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਮਿਕਤਾ ਦਾ ਫਲ ਸਾਂਤੀ ਨਾਲ ਬੀਜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ।

੪

ਧਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਨੇੜੇ ਜਾਓ

1 ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਲੜਾਈਆਂ ਆਤੇ ਝਗੜੇ ਰਿੱਬੋਂ ਆ ਗਏ ? ਰੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਭੋਗ ਬਿਲਾਸਾਂ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਜਿਹੜੇ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਇੰਦਰੀਆਂ ਵਿੱਚ ਯੁੱਧ ਰਰਦੇ ਹਨ ? 2 ਤੁਸੀਂ ਲੋਭ ਰਰਦੇ ਹੋ ਆਤੇ ਧੱਲੇ ਕੁੱਝ ਨਹੀਂ ਧੈਦਾ । ਤੁਸੀਂ ਗੱਤਿਆ ਆਤੇ ਈਰਖਾ ਰਰਦੇ ਹੋ ਆਤੇ ਕੁੱਝ ਧਰਾਧਤ ਨਹੀਂ ਰਰ ਸਰਦੇ । ਤੁਸੀਂ ਝਗੜਾ ਆਤੇ ਲੜਾਈ ਰਰਦੇ ਹੋ । ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਲਈ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ, ਜੋ ਮੰਗਦੇ ਨਹੀਂ । 3 ਤੁਸੀਂ ਮੰਗਦੇ ਹੋ ਧਰ ਮਿਲਦਾ ਨਹੀਂ ਕਿਉਂ ਜੋ ਬੁਰੀ ਨੀਤ ਨਾਲ ਮੰਗਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਜੋ ਆਪਣਿਆਂ

ਭੋਗ ਬਿਲਾਸਾਂ ਵਿੱਚ ਉਡਾ ਦਿਓ । ੪ ਜੇ ਗਰਾਮਰਾਹੇ, ਸੀ ਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਕਿ ਮੰਸਾਰ ਨਾਲ ਖਿੱਤਰਤਾ ਰਹਨੀ ਖਰਮੇਸੁਰ ਨਾਲ ਵੈਰ ਰਹਨਾ ਹੈ ? ਫੇਰ ਜੇ ਕੋਈ ਮੰਸਾਰ ਦਾ ਖਿੱਤਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਮੈਂ ਆਖਣੇ ਆਖ ਨੂੰ ਖਰਮੇਸੁਰ ਦਾ ਵੈਰੀ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ । ੫ ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਸਮਝਦੇ ਹੋ, ਜੇ ਖਵਿੱਤਰ-ਸ਼ਾਮਤਰ ਵਿਯਰਥ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ? ਕਿ ਜਿਸ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਉਸ ਨੇ ਮਾਡੇ ਵਿੱਚ ਵਸਾਇਆ ਹੈ, ਕੀ ਉਹ ਅਜਿਹੀ ਲਾਲਸਾ ਰਹਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦਾ ਫਲ ਈਰਖਾ ਹੋਵੇ ? ੬ ਖਰ ਉਹ ਹੋਰ ਵੀ ਕਿਰਥਾ ਰਹਦਾ ਹੈ ਇਸ ਕਾਰਨ ਇਹ ਲਿਖਿਆ ਹੈ, ਕਿ ਖਰਮੇਸੁਰ ਹੰਕਾਰੀਆਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਰਹਦਾ ਹੈ ਖਰ ਗਲੀਆਂ ਉੱਤੇ ਕਿਰਥਾ ਰਹਦਾ ਹੈ । ੭ ਇਸ ਲਈ ਤੁਸੀਂ ਖਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋ ਜਾਓ । ਖਰ ਸੈਤਾਨ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰੋ ਤਾਂ ਉਹ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲੋਂ ਭੱਜ ਜਾਵੇਗਾ । ੮ ਖਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਨੇੜੇ ਆਓ ਤਾਂ ਉਹ ਵੀ ਤੁਹਾਡੇ ਨੇੜੇ ਆਵੇਗਾ । ਜੇ ਖਾਖੀਓ, ਆਖਣੇ ਗੱਬ ਸੁੱਧ ਕਰੋ ਅਤੇ ਜੇ ਦੁਚਿੱਤਿਓ, ਆਖਣੇ ਦਿਲਾਂ ਨੂੰ ਖਵਿੱਤਰ ਕਰੋ । ੯ ਦੁੱਖੀ ਹੋਵੋ, ਮੋਗ ਕਰੋ ਅਤੇ ਰੋਵੋ । ਤੁਹਾਡਾ ਹਾਸਾ ਮੋਗ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡਾ ਅਨੰਦ ਉਦਾਸੀ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਜਾਵੇ । ੧੦ ਖਰਭੂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਠੀਕੋਂ ਬਣੋ ਤਾਂ ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉੱਚਾ ਕਰੇਗਾ ।

ਭਗਵਾਂ ਉੱਤੇ ਦੇਸ਼ ਲਾਉਣਾ

੧੧ ਜੇ ਭਗਵੇ, ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਾ ਬੋਲੋ, ਜੇ ਕੋਈ ਆਖਣੇ ਭਗਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਬੋਲਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਆਖਣੇ ਭਗਾ ਉੱਤੇ ਦੇਸ਼ ਲਾਉਂਦਾ ਹੈ ਮੈਂ ਖਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਬਿਵਸਥਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਬੋਲਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਖਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਬਿਵਸਥਾ ਉੱਤੇ ਦੇਸ਼ ਲਾਉਂਦਾ ਹੈ । ਖਰ ਜੇ ਤੂੰ ਬਿਵਸਥਾ ਉੱਤੇ ਦੇਸ਼ ਲਾਉਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਤੂੰ ਬਿਵਸਥਾ ਉੱਤੇ ਅਮਲ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਮਗੋਂ ਦੇਸ਼ ਲਾਉਣ ਵਾਲਾ ਹੋਇਆ । ੧੨ ਬਿਵਸਥਾ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਅਤੇ ਨਿਯਾਈਂ ਤਾਂ ਇੱਕੋ ਹੀ ਹੈ ਜਿਸ ਕੋਲ ਨਾਮ ਕਰਨ ਅਤੇ ਬਚਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ । ਖਰ ਤੂੰ ਆਖਣੇ ਗੁਆਂਢੀ ਉੱਤੇ ਦੇਸ਼ ਲਾਉਣ ਵਾਲਾ ਕੌਣ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ? ।

ਅਮੰਡ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਚਿਤਾਵਨੀ

੧੩ ਤੁਸੀਂ ਜੇ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਅਸੀਂ ਅੱਜ ਜਾਂ ਕੱਲ ਅਸੀਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨਗਰ ਨੂੰ ਜਾਂਵਾਂਗੇ ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਇੱਕ ਮਾਲ ਬਿਤਾਵਾਂਗੇ ਅਤੇ ਵਧਾਰ ਕਰਕੇ ਕੁੱਝ ਲਾਭ ਕਮਾਵਾਂਗੇ । ੧੪ ਭਾਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੀ ਨਹੀਂ ਜੇ ਕੱਲ ਕੀ ਹੋਵੇਗਾ ! ਤੁਹਾਡਾ ਜੀਵਨ ਹੈ ਕੀ ਕੀ ? ਕਿਉਂ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਤਾਂ ਭਾਫ ਹੀ ਹੋ ਜਿਹੜੀ ਖੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਚਿਰ ਦਿੱਸਦੀ ਹੈ, ਫਿਰ ਅਲੇਖ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ । ੧੫ ਮਗੋਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਆਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਖਰਭੂ ਚਾਹੇ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਜਿਉਂਦੇ ਰਹਾਂਗੇ ਅਤੇ ਇਹ ਜਾਂ ਉਹ ਕੰਮ ਕਰਾਂਗੇ । ੧੬ ਖਰ ਗੁਣ ਤੁਸੀਂ ਆਖਣੀਆਂ ਗੱਥਾਂ ਉੱਤੇ ਅਮੰਡ ਕਰਦੇ ਹੋ । ਇਹੋ ਜਿਹਾ ਅਮੰਡ

ਮਾਰਾ ਹੀ ਬੁਰਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ । ੧੭ ਇਸ ਲਈ ਜੇ ਕੋਈ ਭਲਾ ਕਰਨਾ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਇਹ ਉਸ ਦੇ ਲਈ ਖਾਥ ਹੈ ।

੫

ਯਨਵਾਨਾਂ ਨੂੰ ਚਿਤਾਵਨੀ

੧) ਜੇ ਯਨਵਾਨੇ, ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਬਿਖਤਾ ਲਈ ਜਿਹੜੀਆਂ ਤੁਹਾਡੇ ਉੱਤੇ ਆਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਹਨ ਚੀਰਾਂ ਮਾਰ-ਮਾਰ ਕੇ ਰੋਵੋ ! ੨ ਤੁਹਾਡਾ ਯਨ ਗਲ ਗਿਯਾ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਬਸਤਰਾਂ ਨੂੰ ਰੀੜ੍ਹੇ ਖਾ ਗਏ । ੩ ਤੁਹਾਡੇ ਸੋਨੇ ਚਾਂਦੀ ਨੂੰ ਜੰਗਾਲ ਲੱਗਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਜੰਗਾਲ ਤੁਹਾਡੇ ਉੱਤੇ ਗਵਾਹੀ ਦੇਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅੱਗ ਵਾਂਗੂੰ ਤੁਹਾਡਾ ਮਾਮ ਖਾ ਜਾਵੇਗਾ । ਤੁਸੀਂ ਅੰਤ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਯਨ ਜੋੜਿਆ ਹੈ । ੪ ਵੇਖੋ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਮਜ਼ਦੂਰਾਂ ਨੇ ਤੁਹਾਡੇ ਖੇਤ ਵੱਢੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਜ਼ਦੂਰੀ ਜਿਹੜੀ ਤੁਸੀਂ ਯੇਥੇ ਨਾਲ ਦੱਬ ਰੱਖੀ ਹੈ ਫਰਿਯਾਦ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਵਾਢਿਆਂ ਦੀਆਂ ਦੁਹਾਈਆਂ ਸੈਨਾਂ ਦੇ ਘਰਭੂ ਦੇ ਕੰਨਾਂ ਖੁੰਚ ਗਈਆਂ ਹਨ ! ੫ ਤੁਸੀਂ ਯਰਤੀ ਉੱਤੇ ਮੈਂਜਾਂ ਮਾਣੀਆਂ ਅਤੇ ਬੜਾ ਹੀ ਸੁੱਖ ਭੋਗਿਆ । ਤੁਸੀਂ ਨਾਮ ਦੇ ਦਿਨ ਲਈ ਆਪਣੇ ਹਿਰਦਿਆਂ ਨੂੰ ਖਾਲਿਆ ਹੈ ! ੬ ਤੁਸੀਂ ਯਰਮੀ ਨੂੰ ਦੋਸੀ ਠਹਿਰਾ ਕੇ, ਉਸ ਨੂੰ ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ ਉਹ ਤੁਹਾਡਾ ਮਾਹਮਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ।

ਦੁੱਖ ਵਿੱਚ ਯੀਰਜ

੭) ਜੇ ਭਰਾਵੇ, ਘਰਭੂ ਦੇ ਆਉਣ ਤੱਕ ਯੀਰਜ ਕਰੋ, ਵੇਖੋ ਕਿਸਾਨ ਯਰਤੀ ਦੇ ਉੱਤਮ ਫਲ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਦੇ ਲਈ ਯੀਰਜ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਚਿਰ ਉਸ ਉੱਤੇ ਖਹਿਲੀ ਅਤੇ ਖਿੱਛਲੀ ਵਰਖਾ ਨਾ ਪਵੇ । ੮ ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਯੀਰਜ ਕਰੋ । ਆਪਣਿਆਂ ਮਨਾਂ ਨੂੰ ਤਰੜਿਆਂ ਰੱਖੋ ਕਿਉਂ ਜੋ ਘਰਭੂ ਦਾ ਆਉਣਾ ਨੇੜੇ ਹੀ ਹੈ । ੯) ਜੇ ਭਰਾਵੇ, ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਬੁੜ-ਬੁੜ ਨਾ ਕਰੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਦੋਸੀ ਨਾ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਓ । ਵੇਖੋ, ਨਿਆਈਂ ਬੁਠੇ ਉੱਤੇ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ ! ੧੦) ਜੇ ਮੇਰੇ ਭਰਾਵੇ, ਜਿਹੜੇ ਨਬੀ ਘਰਭੂ ਦਾ ਨਾਮ ਲੈ ਕੇ ਬੋਲਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੁੱਖ ਝੱਲਣ ਦਾ ਅਤੇ ਯੀਰਜ ਕਰਨ ਦਾ ਨਮੂਨਾ ਸਮਝ ਲਵੋ । ੧੧) ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਯੰਨ ਆਖਦੇ ਹਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਬਰ ਕੀਤਾ । ਤੁਸੀਂ ਅਜੂਬ ਦਾ ਸਬਰ ਤਾਂ ਸੁਣਿਆ ਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਘਰਭੂ ਦੇ ਵਲੋਂ ਉਸਦਾ ਫਲ ਵੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਘਰਭੂ ਵੱਡਾ ਕਰਦੀ ਅਤੇ ਦਿਆਲੂ ਹੈ । ੧੨) ਜੇ ਮੇਰੇ ਭਰਾਵੇ, ਸਭ ਤੋਂ ਖਹਿਲਾਂ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸਹੁੰ ਨਾ ਖਾਣੀ, ਨਾ ਸਵਰਗ ਦੀ, ਨਾ ਯਰਤੀ ਦੀ, ਨਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦੀ ਯਰ ਤੁਹਾਡੀ ਹਾਂ ਦੀ ਹਾਂ ਅਤੇ ਨਾਂਹ ਦੀ ਨਾਂਹ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸਜਾ ਹੋਠਾਂ ਨਾ ਆ ਜਾਓ ।

ਧਰਾਰਥਨਾ ਦੀ ਸਰਤੀ

੧੩ ਜੇ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਦੁੱਖੀ ਹੈ ? ਤਾਂ ਉਹ ਧਰਾਰਥਨਾ ਕਰੇ । ਜੇ ਕੋਈ ਯਕੀਨ ਹੈ ? ਤਾਂ ਉਹ ਭਜਨ ਗਾਵੇ । ੧੪ ਜੇਕਰ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਰੋਗੀ ਹੈ ? ਤਾਂ ਕਲੀਮਿਆ ਦੇ ਬਚੁਰਗਾਂ ਨੂੰ ਬੁਲਾਵੇ ਅਤੇ ਉਹ ਧਰੁਭੂ ਦਾ ਨਾਮ ਲੈ ਕੇ ਉਸ ਉੱਤੇ ਤੇਲ ਮਲਣ ਅਤੇ ਉਹ ਦੇ ਲਈ ਧਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨ ੧੫ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੀ ਧਰਾਰਥਨਾ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਰੋਗੀ ਬਚ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਧਰੁਭੂ ਉਸ ਨੂੰ ਉੱਠਾ ਕੇ ਖੜ੍ਹਾ ਕਰੇਗਾ, ਅਤੇ ਜੇ ਉਹ ਨੇ ਧਾਧ ਵੀ ਕੀਤੇ ਹੋਣ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਮਾਫ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ । ੧੬ ਇਸ ਲਈ ਤੁਸੀਂ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਪਣਿਆਂ ਧਾਧਾਂ ਦਾ ਇਕਰਾਰ ਕਰੋ ਅਤੇ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਲਈ ਧਰਾਰਥਨਾ ਕਰੋ ਤਾਂ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਚੰਗੇ ਹੋ ਜਾਓ । ਧਰਮੀ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਧਰਾਰਥਨਾ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਅਸਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ । ੧੭ ਏਲੀਯਾਹ ਵੀ ਸਾਡੇ ਵਰਗਾ ਦੁੱਖ-ਸੁੱਖ ਭੋਗਣ ਵਾਲਾ ਮਨੁੱਖ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਤਨੋਂ ਮਨੋਂ ਧਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਜੋ ਮੀਂਹ ਨਾ ਪਵੇ ਤਾਂ ਸਾਢੇ ਤਿੰਨਾਂ ਸਾਲਾਂ ਤੱਕ ਉਸ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਮੀਂਹ ਨਾ ਪਿਆ । ੧੮ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਫੇਰ ਧਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਅਰਾਮ ਨੇ ਮੀਂਹ ਬਰਸਾਇਆ ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਫਲ ਉਗਾਏ ।

੧੯ ਜੇ ਮੇਰੇ ਭਰਾਵੇ, ਜੇ ਕੋਈ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਸਚਿਆਈ ਦੇ ਰਾਹ ਤੋਂ ਭਟਕ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਕੋਈ ਉਸ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹ ਲਿਆਵੇ । ੨੦ ਤਾਂ ਉਹ ਜਾਣ ਲਵੇ ਕਿ ਇੱਕ ਧਾਰੀ ਨੂੰ ਉਹ ਦੇ ਬਰੇ ਰਾਹ ਤੋਂ ਖੋਲ੍ਹ ਲਿਆਵੇ ਉਹ ਇੱਕ ਜਾਨ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹ ਤੋਂ ਬਚਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਬਹੁਤਿਆਂ ਧਾਧਾਂ ਨੂੰ ਢੱਕ ਦੇਵੇਗਾ ।

ਯੰਜਾਬੀ ਘਾਟੀਬਲ

The Indian Revised Version Holy Bible in the Eastern Punjabi
language of India (BCS 2017)

copyright © 2017 Bridge Connectivity Solutions

Language: ਯੰਜਾਬੀ (Panjabi, Eastern)

Status of the project:

- Stage 1 - Initial Drafting by Mother Tongue Translators -- Completed
- Stage 2 - Community Checking by Church -- Completed
- Stage 3 - Local Consultant (Theologian/Linguist) Checking -- Completed
- Stage 4 - Church Network Leaders Checking -- Completed
- Stage 5 - Further Quality Checking -- In Progress

This translation is made available to you under the terms of the Creative Commons Attribution Share-Alike license 4.0.

You have permission to share and redistribute this Bible translation in any format and to make reasonable revisions and adaptations of this translation, provided that:

You include the above copyright and source information.

If you make any changes to the text, you must indicate that you did so in a way that makes it clear that the original licensor is not necessarily endorsing your changes.

If you redistribute this text, you must distribute your contributions under the same license as the original.

Pictures included with Scriptures and other documents on this site are licensed just for use with those Scriptures and documents. For other uses, please contact the respective copyright owners.

Note that in addition to the rules above, revising and adapting God's Word involves a great responsibility to be true to God's Word. See Revelation 22:18-19.

2018-11-30

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 13 Mar 2019 from source files dated 13 Mar 2019

cd7c015e-4054-5fc3-99ad-dacf629d4ee1